

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w P. XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P.

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jan Sterczała

Protokolant st. sekr. sąd. Ewa Szumiło

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 roku w P.

sprawy z powództwa **M. M.**

przeciwko **J. M.**

o ustalenie

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

J. Sterczała

[**Przewodniczący** 00:00:02.904] Początek uzasadnienia ustnego. Pozew z dnia 20 kwietnia 2015 roku, powódka M. M. w pozwie przeciwko J. M., wniosła o ustalenie nieważności oświadczenia, ugody zawartej w dniu 26 marca 2014 roku przed Sądem Rejonowym w T. w I Wydziale Cywilnym w składzie, pod sygnaturą I Ns 539/12. W uzasadnieniu powódka stwierdziła między innymi, iż uchyla się od skutków prawnych ugody, podając między innymi, że pani powódka oraz strony były w błędzie, w błędnym przekonaniu, co do zdolności kredytowej powódki. Dodatkowo podała pani, że pod wpływem stresu miała pani obniżoną koncentrację, z uwagi na przebyte choroby w tym dniu, musiała skorzystać z pomocy lekarza rodzinnego. Dodatkowo podniesiono, iż 30 czerwca 2014 roku wypowiedziano powódce umowę o pracę. Zdaniem Sądu te okoliczności, zdaniem powódki te okoliczności przemawiały za uznaniem ugody za nieważną, na tym oparto powództwo. Strona pozwana wnosila o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, podając iż strona powodowa nie wykazała przesłanek przemawiających za ustaleniem nieważności ugody. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny. Przed Sądem Rejonowym w T., pod sygnaturą I Ns 539/12 toczyło się postępowanie o podział majątku wspólnego z wniosku J. M. przy udziale M. M.. Wniosek został złożony w dniu 21 czerwca 2012 roku. W toku postępowania, strony prezentowały odmienne stanowiska co do podziału majątku wspólnego. W sprawie było prowadzone postępowanie dowodowe, również w zakresie żądania ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Postanowieniem z 6 listopada 2013 roku Sąd ustalił, że udziały wnioskodawcy i uczestniczki postępowania w majątku wspólnym są [**ns** 00:02:32.484]. Na posiedzeniu w dniu 26 marca 2014 roku wnioskodawca oraz uczestniczka postępowania zawarli ugodę następującej treści. „Wnioskodawca J. M. i uczestniczka postępowania M. M., zgodnie oświadczają, iż w skład ich majątku wspólnego wchodzi odrębna własność lokalu mieszkalnego położonego w T. przy ulicy (...), oznaczonego numerem 2 o powierzchni użytkowej 69,75 metra kwadratowego wraz z przynależnym udziałem w częściach wspólnych budynku i gruntu w wysokości 0,23, dla którego Sąd Rejonowy w T. prowadzi księgę wieczystą KW (...) o wartości 150000 złotych. Po drugie, wnioskodawca i uczestniczka postępowania zgodnie oświadczają, iż dokonują podziału majątku wspólnego w ten sposób, że składnik majątkowy opisany wyżej w punkcie pierwszym ugody, przyznaje na wyłączną rzecz uczestniczki postępowania M. M.. Po trzecie, uczestniczka postępowania M. M. zobowiązuje się zapłacić na rzecz wnioskodawcy J. M. kwotę 55000

złoty, płatną w terminie do dnia 30 czerwca 2014 roku z odsetkami w wysokości ustawowo określonej. W przypadku opóźnienia, tytułem spłaty udziału wnioskodawcy w majątku wspólnym. Po czwarte, uczestniczka postępowania M. M. zobowiązała się w stosunku do wnioskodawcy do spłaty pozostałej części kredytu, który zabezpieczony jest poprzez ustanowienie hipoteki obciążającej wyżej opisany lokal mieszkalny we własnym zakresie#. Wnioskodawca i uczestniczka zgodnie oświadczyli, że powyższa ugoda zaspokoi ich wszelkie wzajemne roszczenia z tytułu podziału majątku wspólnego i koszty postępowania ponosi wnioskodawca. Ugoda została podpisana. Następstwem ugody było wydanie przez Sąd Rejonowy w T. w tym samym dniu postanowienia umarzającego postępowanie. Zażalenie na postanowienie umarzające postępowanie wniosła pani M. M., podając iż postanowienie to było błędne, gdyż ugode należało uznać za niedopuszczalną, w szczególności pani podniosła, iż była w błędnym przekonaniu, co do możliwości spłaty pozwanego. Zażalenie zostało rozpoznane przez Sąd II instancji. Postanowieniem z dnia 19 września 2014 roku, Sąd Okręgowy w P. w Wydziale II Cywilnym Odwoławczym w sprawie II Cz 1060/14 oddalił zażalenie, podając iż w ocenie tegoż Sądu brak było podstaw do przyjęcia nieważności ugody, a co za tym idzie, że postę..., postanowienie umarzające postępowanie było zasadne. Z powołaniem na orzecznictwo podano między innymi, iż zdaniem tego Sądu błędem co do błędnego, błędem co do zdolności kredytowej, taki błąd nie uzasadnia uchylenia się od ugody. Z tego względu zażalenie oddalono. Dodatkowo Sąd w niniejszym postępowaniu ustalił, iż w dniu 30 czerwca 2014 roku, więc po zawarciu ugody, umowa o pracę łącząca panią powódkę została rozwiązana przez wypowiedzenie, złożone przez pracodawcę, w związku z likwidacją pracodawcy. Ustalono również, że w dniu 26 marca 2014 roku pani powódka udała się do lekarza rodzinnego, skarżąc się na kołatanie serca. Lekarz udzielił pomocy przez zapisanie leków na receptę. Stan faktyczny niniejszej sprawy był niesporny. Wynikał on w oczywisty sposób z akt sprawy I Ns 539/12 Sądu Rejonowego w T., karty od 1 do karty 395. Zgromadzone w tych aktach dokumenty miały walor dokumentów urzędowych, jak i dokumentów prywatnych. W szczególności zwrócić uwagę należy na dokument w postaci protokołu zawierającego ugode, kwestionowaną w niniejszym postępowaniu. Tak samo istotne były postanowienia Sądów. Po pierwsze, postanowienie Sądu Rejonowego, umarzające postępowanie, jak i postanowienie Sądu II instancji, oddalającego zarządzenie, zażalenie powódki na postanowienie. Jeśli chodzi o złożone do akt niniejszej sprawy dokumenty prywatne, one też nie wzbudziły wątpliwości, co do ich prawdziwości i autentyczności, one nie były kwestionowane. Zostały złożone w kserokopiach, natomiast strona przeciwna nie zakwestionowała ich prawdziwości, więc można było uznać, że te twierdzenia zawarte w tych dokumentach, zostały przyznane przez stronę przeciwną. Podsumowując, stan faktyczny był tutaj w niniejszej sprawie niesporny. Co do wniosku dowodowego o przesłuchanie świadka wniosek ten, który został złożony na rozprawie w dniu 10 maja 2016 roku, został przez Sąd uznany za oczywiście spóźniony i co istotne uwzględnienie tego wniosku skutkowałoby odroczeniem rozprawy. Zdaniem Sądu nie było żadnych podstaw do tego, by tego wniosku dowodowego nie... dołączyć już w pozwie. Niemniej jednak należy mieć na uwadze, że w ogóle teza dowodowa, na którą został zawnioskowany świadek, czyli stan zdrowia, pewne problemy zdrowotne pani powódki po zawarciu tej ugody, one zdaniem Sądu, no nie uzasa..., i tak nie mogły mieć wpływu na ocenę zasadności powództwa. Sąd zważył, co następuje. Powództwo okazało się bezzasadne. Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności analiza akt sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w T., nie dała podstaw do zakwestionowania zawartej przez Sądem Rejonowym ugody, w szczególności, jeśli chodzi o powoływaną przede wszystkim przez panią powódkę okoliczność w postaci błędu, to zgodnie ze stanowiskiem, zresztą wyrażonym przez Sąd Okręgowy w innym składzie przy rozpoznawaniu zażalenia, błędna ocena zdolności kredytowej, nie może być uważana za błąd w rozumieniu 84, w rozumieniu artykułu 84 kodeksu cywilnego i nie jest to błąd, który tę ugode mógłby dyskwalifikować. Należy mieć na względzie przede wszystkim, że błąd, który mógłby stanowić podstawę do wzruszenia czynności prawnej, czyli instytucja błędu z artykułu 84 paragraf 1 kodeksu cywilnego, błąd musiałby dotyczyć treści czynności prawnej, treści czynności prawnej, to jest przesłanka podstawowa, która mogłaby mieć znaczenie w przypadku błędu, który mógł być uznany za podstawę do uchylenia się od oświadczenia woli. Błąd, co do treści czynności prawnej, a więc na pewno błędne wyobrażenie, co do zdolności kredytowej, nie mogło być przyjęte za błąd w rozumieniu artykułu 84 kodeksu cywilnego. Dodatkowo tutaj powoływane, inne okoliczności przez panią powódkę w niniejszym postępowaniu, w szczególności stan zdrowia, też nie uzasadnia absolutnie wzruszenia tejże ugody i uznania jej za nieważną. Stan zdrowia w postaci kołatania serca czy zdenerwowania jest zdaniem Sądu, to jest normalne następstwo tak stresującej jednak sytuacji, jaką jest rozprawa w Sądzie. Na pewno ten stan zdrowia, który wynika z zaświadczenia lekarskiego, on nie uzasadnia takich wniosków na przykład jak: dokonanie ugody w stanie wyłączającym możliwość swobodnego podjęcia decyzji. Nie ma najmniejszych podstaw do takiego

wnioskowania, a więc nie ma również poza błędem innych podstaw, które by umożliwiły wzruszenie zawartej ugody. Na pewno okolicznością taką nie było również wypowiedzenie umowy. Wzruszenie ugody byłoby możliwe wówczas, gdyby okoliczności uzasadniające jej podważenie istniały już w chwili zawarcia ugody. Natomiast, no to była sytuacja następcza i nie ma podstaw do uwzględniania tej okoliczności, jako mającej uzasadnić wzruszenie zawartej ugody przed Sądem. Z tego też względu powództwo podlegało oddaleniu. Należy mieć na względzie również oczywiście kwestię pewnej pewności obrotu prawnego i tego, że ta ugoda, już jej dopuszczalność była badana w trakcie postępowania zażaleniowego, na postanowienie o umorzeniu postępowania i te wszystkie poglądy wyrażone przez Sąd Okręgowy w Wydziale Odwoławczym, Sąd tutaj jedno, jednoznacznie również akceptuje i podziela. A postępowanie przed, w tym składzie, przed tym składem Sądu Okręgowego, no nie dało na pewno żadnych, nowych okoliczności, istotnych z punktu widzenia oceny skuteczności ugody. W konsekwencji powództwo oddalono. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu jest uzasadnione artykułem 98 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego. Pani powódka proces niniejszy przegrała, dlatego zobowiązana jest pani do poniesienia kosztów procesu, które to zostały wyłożone przez stronę pozwaną. Oczywiście były to wyłącznie koszty zastępstwa procesowego w łącznej kwocie określonej w sentencji, w kwocie 3617 złotych i taką kwotę zasądzono w punkcie drugim wyroku. Wynagrodzenie adwokackie, zostało określone na podstawie przepisów obowiązujących w chwili wniesienia pozwu. Koniec uzasadnienia ustnego.